

Hasretim

– Gizem TORUN · 04 Eylül 2013

Sevgilim Ben şimdi çok uzak bir kasaba da seni düşünmekteyim... Burası soğuk ve sensiz. Pencerenin kenarında bir ayağı çürümüş bir masa da yazıyorum bu mektubu gözlerin geliyor aklıma süzülüyor o dokunmaya kıyamadığın yüzüm. İçim bir hasret fırtınası.

Her sabah sebebi beklemekli olan bir günaydınla uyandırıyorum kendimi. Kalkıyorum yürümek güç ama olsun içimde umudun var... Sabah olduğuna bakma benim en son ki sabahım senin gözlerindeydi ! İçim buruk belki,sözlerim kırık ama yine de olsun hasretin var içimde.

Seni beklemek... Bakma isyan eder gibi konuştuğuma inan beklemek bile güzel be hasret kokan sevgilim... Yokluğun fazla dikenli umduğumun da ötesinde. Her gece karanlığın içinden bir nur gibi dökülüyor hayalin yastığıma. Ya buda olmasa sevdiğim adam. Ya bundan da yoksun kalsam. Ya ne sen olsan ne hayalin ne de umudun peki ya hasretin...

İçimi tüketse de bu ayrılık dayanmak ayrı bir huzur. Mahvediyor bu kasabanın bu havası bakma böyle dediğime en çok da sensiz uyuduğum saatler mahvediyor. Bu yorgan bu yastık üzerimden çekiliyor sanki kokun olmadığı anlamışlar gibi nefretle bakıyorlar bana. Yağmur öyle bir yağıyor ki benden kaçıyor sanki. Peki ya nefes... İçime girmekten öylesine korkuyor ki.

İçimin deli fırtınası hasretin ağırlaştıkça siliniyorum. İhtiyacım var iki kelimelik mektubuna... Adın olsun diğeri de soy adın gönder olsun. El yazına bakıp hayat bulayım olsun. Belki bir anlık gülerim olsun. Şimdi bitiriyorum bu mektubu bakma dinmiyor içimin fırtınası da bitirmek istiyorum yazdıkça boşluğa düşüyorum. Sensiz kaybolmaktan korkuyorum. Bilmelisin ki hiç bir "Seni Seviyorum" kelimesi böyle bir hasretin susturulmuş cümlesi olamaz sevgilim... Şimdi hoşça kal... Hoşça kal sevdiğim ...

Gizem TORUN